

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงาน ก.ก. (กองบริหารทั่วไป โทร.0 2621 0031 หรือโทร.1160 โทรสาร 0 2224 3020)

ที่ กท 0301/ ๑4๕๘

วันที่ ๒๐ ธันวาคม 2553

เรื่อง ส่งมติ ก.ก. ครั้งที่ 7/2553

เรียน รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าสำนักงาน ก.ก. หัวหน้าผู้ตรวจราชการ
กรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร เลขานุการสภากรุงเทพมหานคร เลขานุการผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขต

พร้อมหนังสือนี้ สำนักงาน ก.ก. ขอส่งมติ ก.ก. ครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553
มาเพื่อโปรดทราบ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย

(นายสุรศักดิ์ สอนเคลือ)

ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงาน ก.ก.

ปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าสำนักงาน ก.ก.

ลับ

รายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ 7/2553

วันพฤหัสบดีที่ 18 พฤศจิกายน 2553

เวลา 10.00 น.

ณ ห้องนพรัตน์ ชั้น 5 ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

ผู้มาประชุม

1. นายพระนาย สุวรรณรัฐ กรรมการ ก.ก.
(รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงมหาดไทย)
2. นายนนทิกร กาญจนะจิตรา กรรมการ ก.ก.
(เลขาธิการ ก.พ.)
3. นางศิริพร กิจเกื้อกูล กรรมการ ก.ก.
(เลขาธิการ ก.ค.ศ.)
4. นายรังสรรค์ ศรีวรศาสตร์ กรรมการ ก.ก.
(อธิบดีกรมบัญชีกลาง)
5. นายธีระชน มโนมัยพิบูลย์ กรรมการ ก.ก.
(รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร)
6. นายเจริญรัตน์ ชูติกาญจน์ กรรมการ ก.ก.
(ปลัดกรุงเทพมหานคร)
7. นางเพียงใจ วิศรุตรัตน กรรมการ ก.ก.
(ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ)
8. นายพิชิต ชนะกุล กรรมการ ก.ก.
(ผู้แทนข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ)
9. นายปราโมทย์ จิรธรรม กรรมการ ก.ก.
(ผู้แทนข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร)
10. ร้อยตำรวจตรีเกรียงศักดิ์ โลหะชาละ กรรมการ ก.ก.
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)
11. นายสีมา สีมานันท์ กรรมการ ก.ก.
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

/ 12. นายสำราญ...

ลับ

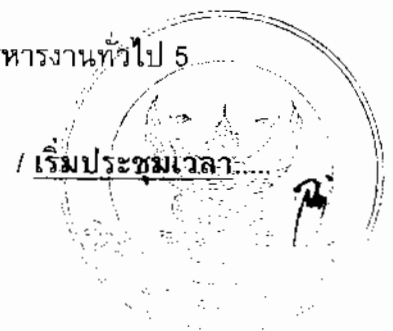
12. นายสำราญ ถาวรายุศม์
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)	กรรมการ ก.ก.
13. ศาสตราจารย์ดิน ปรัชญพฤกษ์
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)	กรรมการ ก.ก.
14. นายสมยศ มีเทศน์
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)	กรรมการ ก.ก.
15. นายสุชาติ จำปาขาว
(หัวหน้าสำนักงาน ก.ก.)	เลขาธิการ ก.ก.

ผู้ไม่มาประชุม

1. นายถาวร เสนเนียม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) | ประธาน ก.ก.
ดีตราชการ |
|---|--------------------------|

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายวันชัย ถนอมศักดิ์	ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร
2. นายสุรศักดิ์ สอนเคลือบ	ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงาน ก.ก.
3. นางสาววิภาภรณ์ สรวงพนากุล	ผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงาน ก.ก.
4. นางสาวอรชร เลहनันทน์	ผู้อำนวยการกองสรรหาบุคคล
5. นางสาวอุไรวรรณ เขียวเม่น	ผู้อำนวยการกองทะเบียนประวัติข้าราชการ
6. นายรักษา สุทิน	ผู้อำนวยการกองวินัยและส่งเสริมสมรรถภาพ
7. นางสาวพรทิพย์ วัชรินทร์ดีลก	ผู้อำนวยการกองบริหารทั่วไป
8. นางกรรณิการ์ สังข์ประสิทธิ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 8 ว
9. นางสาวบุญศรี สมพีรวงศ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 8 ว
10. นายณัฐพงศ์ ดิษยบุตร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 8 ว
11. นายพลเฉลิม ศรีมณี	นิติกร 8 ว
12. นางศุภยา ดันประคองสุข	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว
13. นายพงศธร ศิริธรรม	เจ้าพนักงานปกครอง 7
14. นางสาวพัลลภา เอี่ยมสอาด	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 ว
15. นายศักดิ์ชัย ด้ายแสง	นิติกร 5
16. นางสาวปัทมพร สุธีระ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5

~~ดัด~~

- 3 -

เริ่มประชุมเวลา 10.00 น.

ก่อนการประชุม เลขานุการ ก.ก. ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า นายถาวร เสนเนียม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประธาน ก.ก. ดิฉันราชการ ไม่สามารถเข้าประชุมได้ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 จึงเสนอให้ นายสำราญ ถาวรยศม์ กรรมการ ก.ก. เป็นประธานในที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ จากนั้น ประธานได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1

เรื่อง ที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ (ถ้ามี)

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่อง รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 6/2553 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2553

มติ ก.ก. รับรอง

~~ดัด~~

ฉบับ

- 4 -

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา เรื่องที่ 1 ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงิน ประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ.

กรุงเทพมหานครเสนอขอให้ ก.ก. พิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน
และอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ.

สาระสำคัญของเรื่อง

1. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2553 ได้มีมติอนุมัติปรับเงินเดือน
ให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราร้อยละ 5 จากบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือน
สามัญ แนบท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
1 เมษายน 2554

2. สำนักงาน ก.ก. ได้ประสานงานกับสำนักงาน ก.พ. ได้รับแจ้งว่าการปรับเงินเดือน
ตามมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 นั้น ไม่มีผลใช้บังคับรวมถึง
ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญด้วย เนื่องจากปัจจุบันกรุงเทพมหานครยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตามพระราชกฤษฎีกา
การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550 มาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ
โดยอนุโลม ซึ่งมีหลักการที่แตกต่างไปจากบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
แนบท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

3. ในส่วนของเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครู
กรุงเทพมหานครได้ปรับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือน
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4
แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม
ซึ่งทำให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครได้รับการปรับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง
เท่าเทียมกับข้าราชการครูภาครัฐ และขณะนี้ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ทำการยกร่างพระราชกฤษฎีกาการปรับ
อัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ. เพื่อปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้น
ร้อยละ 5 จากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และยกร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ
และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่...) พ.ศ. ... เพื่อปรับเงินเดือนให้

ฉบับ

/ เทียบเท่ากับ.....

เทียบกับบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ แนบท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ซึ่งถ้าหากมีผลใช้บังคับแล้วก็สามารถนำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครได้ ตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีการะเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550

4. สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ กท 0306/2528 ลงวันที่ 22 กันยายน 2553 ยกร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. เสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

5. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2553 และสั่งการให้นำเรียนที่ประชุมคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครทราบ

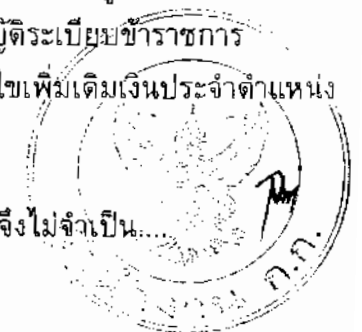
6. สำนักงาน ก.ก. ได้นำเสนอคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครรับทราบในการประชุมครั้งที่ 26/2553 เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2553

ความเห็นของสำนักงาน ก.ก. สำนักงาน ก.ก. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อมิให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญต้องเสียสิทธิประโยชน์จากการปรับเงินเดือนจำนวนร้อยละ 5 ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สำนักงาน ก.ก. ได้เสนอแนวทางในการปรับเงินเดือนให้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทำความตกลงกับคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตราเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 อันเป็นวันเดียวกันกับวันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับการปรับเงินเดือน

อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 9/2553 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2553 เห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. เฉพาะในส่วนของการกำหนดอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้น จำนวนร้อยละ 5 จากฐานเงินเดือนเดิมตามมติคณะรัฐมนตรี

สำหรับในส่วนของอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 และพระราชกฤษฎีกาการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยอนุโลมอยู่แล้ว และปัจจุบันยังไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมเงินประจำตำแหน่ง

/ จึงไม่จำเป็น.....

จึงไม่จำเป็นต้องระบุไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. ที่ประชุมจึงมีมติให้ตัดมาตรา 5 และมาตรา 6 ในร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. ออก และเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ซึ่งเมื่อแก้ไขแล้ว ที่ประชุมเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. และให้นำเสนอ ก.ก. เพื่อพิจารณา

ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของ ก.ก. ที่ประชุมได้พิจารณาประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

1. ขณะนี้ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญยังคงใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งมีอัตราเงินเดือนต่ำกว่าบัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และเมื่อร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ. ... มีผลบังคับใช้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครแล้ว ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญก็ยังไม่ได้รับเงินเดือนเท่ากับข้าราชการพลเรือน เนื่องจากเป็นการปรับฐานเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

2. ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ซึ่งขณะนี้สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ทำการยกร่างพระราชกฤษฎีกาการปรับเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่.....) พ.ศ. เพื่อปรับเงินเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากบัญชีอัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเช่นเดียวกัน และหากมีผลบังคับใช้ก็สามารถนำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครได้ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาการระเบียบข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับแก่ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม

ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญได้รับสิทธิประโยชน์จากการปรับเงินเดือนจำนวนร้อยละ 5 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2553 ที่อนุมัติปรับเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราร้อยละ 5 ด้วย จึงเห็นควรตราเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ.

มติ ก.ก. เห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ พ.ศ.

ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องอื่น ๆ

ระเบียบวาระที่ 5เรื่องเพื่อทราบ เรื่องที่ 1 รายงานการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก.วิสามัญฯ และหน่วยงาน

ด้วย ก.ก. มีมติในการประชุมครั้งที่ 10/2535 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2535 ให้สำนักงาน ก.ก. รายงานการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก.วิสามัญฯ และหน่วยงานเสนอ ก.ก. เพื่อทราบ

สำนักงาน ก.ก. รายงานผลการดำเนินการแทน ก.ก. ของ อ.ก.ก.วิสามัญฯ และหน่วยงาน ดังนี้

1. อ.ก.ก.วิสามัญฯ เกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ ในการประชุมครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2553 และครั้งที่ 8/2553 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2553 มีมติดังนี้

1. รายงานการดำเนินการตามมติ ก.ก. รายงานนาย

นาย ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งครู วิทยฐานะ
รับเงินเดือนอันดับ โรงเรียน สำนักงานเขต

กระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 94 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กรณีมีพฤติกรรมชอบเรียกเด็กนักเรียนหญิงที่หน้าตาดี อวบ หรือเรียนเก่งไปกอด หอมแก้ม และให้บีบนมตัวในเวลาทำการสอน

นาย ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่าเคยจับไหล่ หอมแก้มเวลาเด็กมาส่งงานแต่ทำกับเด็กบางคน ที่เรียนอ่อน เพื่อให้กำลังใจ เช่น เด็กหญิง เป็นต้น แต่ไม่เคยตึงเด็กมานั่งตักมีแต่นักเรียน เช่น เด็กหญิง มานั่งเองแต่ไม่บ่อยแต่นาย ได้บอกเด็กแล้วว่าไม่ควรกระทำและไม่ให้มานั่งอีกนาย ปฏิเสธว่านาย ไม่เคยโอบกอดนักเรียนในขณะที่นาย เดินตรวจการทำงาน ของนักเรียนเพียงแต่จับไหล่และก้มลงไปใกล้ ๆ นักเรียนหญิงเพื่อจะดมว่าสระผมหรือไม่ขณะที่ก้มลงไปดม อาจจะทำให้แก้มของนาย ไปโดนหัวหรือแก้มของนักเรียน ซึ่งในระยะแรกนาย จะดมผมของนักเรียนหญิงทุกคนเพราะสอนวิชาสุขศึกษาต้องการดูว่านักเรียนมีสุขนิสัยในการสระผมอย่างไร ส่วนเด็กผู้ชายไม่ได้ดมเพราะสามารถมองเห็นได้ ซึ่งเวลานาย ถูกเนื้อต้องตัวนักเรียนมีนักเรียนบางคนแสดงท่าทางไม่พอใจนาย จะไม่ยุ่งกับเด็กคนนั้นอีก

นาย ได้มีหนังสือลงวันที่ 12 มีนาคม 2553 ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหนังสือดังกล่าวมีเนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างนาย กับครูในโรงเรียนอย่างไรก็ตามในหนังสือฉบับดังกล่าวมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า "มีอยู่วันหนึ่งเด็กหญิง มาส่งงานนาย ตรวจงานและให้กำลังใจเด็กหญิง โดยพูดว่า "เออ เก่งนะ" แล้วนาย ก็เอามือโอบไหล่ และหลังเด็กหญิง เหมือนเด็กทุกคน"

พยานบุคคลที่เป็นลูกศิษย์ของนาย. จำนวน 11 ปาก ได้แก่ เด็กชาย
 เด็กชาย เด็กชาย เด็กชาย เด็กชาย
 เด็กหญิง เด็กหญิง เด็กหญิง เด็กหญิง
 เด็กหญิง เด็กหญิง และเด็กหญิง
 ให้ถ้อยคำว่ายเคยเห็นและถูกนาย โอบ กอดเอว หอมแก้มหรือเอาแก้มนาย เมาแนบแก้มของ
 นักเรียนผู้หญิงโดยเด็กหญิง เด็กหญิง และเด็กหญิง ให้ถ้อยคำว่ายเคยถูก
 นาย กอด หอมแก้ม และเอาแก้มของนาย มาแนบแก้มของพยาน สอดคล้องกับถ้อยคำของ
 เด็กชาย เด็กชาย และเด็กหญิง ที่ให้ไว้ว่าเห็นนาย กอดเด็กหญิง
 เด็กหญิง และเด็กหญิง นอกจากนี้เด็กหญิง ยังให้ถ้อยคำว่ายเคยเห็นนาย
 หอมแก้มเด็กหญิง ในเรื่องตั้งเด็กมานั่งตัก พยานบุคคลให้ถ้อยคำว่ายเคยเห็นเพื่อนนักเรียน
 ขึ้นไปนั่งตักนาย บางคนขึ้นไปนั่งเองส่วนบางคนนาย อุ้มขึ้นมานั่งตักขณะส่งงานสอดคล้องกับ
 พยานบุคคลจำนวน 3 ราย ได้แก่ เด็กหญิง เด็กหญิง และเด็กหญิง
 ที่ให้ถ้อยคำว่ายเคยถูกนาย จับหรือดึงมานั่งตักขณะไปส่งงาน ส่วนการสั่งให้นักเรียนบีบขวด
 เด็กชาย ให้ถ้อยคำว่ายเคยขวดให้นาย และเด็กหญิง ให้ถ้อยคำว่ายเห็นเด็กหญิง
 และเด็กหญิง นวดให้นาย

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง เห็นว่า พิจารณาประเด็นเรื่องการกอด
 หอมแก้ม ตั้งเด็กมานั่งตัก และการให้เด็กบีบขวดในเวลาทำการสอน โดยประเด็นดังกล่าวมีเพียงนักเรียน
 ที่เป็นประจักษ์พยาน ส่วนครูและผู้ปกครองเป็นเพียงได้รับการบอกเล่ามาเท่านั้น จากการสอบปากคำ
 นักเรียน ซึ่งเคยเป็นลูกศิษย์ของนาย เชื่อได้ว่ามีเด็กนักเรียนหญิงบางคนถูกนาย
 กอด หอมแก้ม และดึงไปนั่งที่ตักจริง และมีบางคนไปนั่งด้วยความสมัครใจ ส่วนกรณีใช้ให้เด็กนักเรียน
 บีบขวดในเวลาทำการสอนก็เชื่อได้ว่ามีการกระทำจริงซึ่งมีทั้งเด็กนักเรียนชายและหญิงที่ทำทั้งสมัครใจ
 และถูกสั่งให้ทำ นอกจากนี้นาย ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้กระทำจริง คณะกรรมการจึงมีความเห็น
 ร่วมกันว่านาย กระทำผิดวินัยตามมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ที่บัญญัติให้ "ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตน
 และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า
 เป็นผู้ประพฤติชั่ว" เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ความเห็นของผู้อำนวยการเขต _____ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของ
 คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง จึงมีคำสั่งสำนักงานเขต _____ ที่ _____ ลงวันที่
 พ.ศ. 2553 ลงโทษตัดเงินเดือนนาย _____ 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ลับ

ความเห็นของสำนักการศึกษา เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมโอบ กอดเอว หอมแก้ม ดึงนักเรียนหญิงมานั่งที่ตัก และให้นักเรียนบีบนิ้วตัวในขณะสอนหนังสือ ทั้งนี้ จากคำให้การของ ประจักษ์พยานต่าง ๆ โดยเฉพาะนักเรียนหญิงผู้เสียหายให้การว่า เคยถูกผู้ถูกกล่าวหา โอบ กอดเอว หอมแก้ม และดึงมานั่งตัก อีกทั้งนักเรียนชายที่เป็นศิษย์ต่างให้การสอดคล้องกันว่า เคยเห็นผู้ถูกกล่าวหา โอบกอดเอว หอมแก้ม ดึงเพื่อนนักเรียนหญิงมานั่งตัก และเคยเห็นเพื่อนนักเรียนบีบนิ้วตัวให้ ผู้ถูกกล่าวหา ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำยอมรับต่อคณะกรรมการสอบสวนในชั้นสอบสวน ข้อเท็จจริงและชั้นสอบสวนวินัยว่าเพื่อจะตมว่านักเรียนสะหมหรือไม่ ดังนั้นถ้อยคำพยานและคำรับ สารภาพของผู้ถูกกล่าวหาข้างต้น จึงเป็นการเพิ่มน้ำหนักให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมโอบ กอดเอว หอมแก้มนักเรียนหญิงจริง สำหรับประเด็นดึงเด็กมานั่งตักหรือสั่งให้นักเรียนบีบนิ้ว ตัวผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธว่า ไม่เคยกระทำการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประจักษ์พยานเหล่านี้เป็นศิษย์ ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปกติโดยทั่วไปย่อมต้องให้ความเคารพนับถือคนที่ เป็นครูของตนเองอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุระแวงสงสัยว่าจะให้การปรักปรำให้ผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาจึงเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาดึงเด็ก มานั่งตัก และให้เด็กบีบนิ้วตัวในขณะสอนหนังสือเช่นกัน แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่ากระทำโดยเินดูศิษย์ เสมือนเป็นลูกหลานและต้องการให้กำลังใจนักเรียน รวมทั้งสอบสวนแล้วไม่ปรากฏว่ามีการล่วงละเมิด ทางเพศแต่การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวบุคคลโดยตรงโดยเฉพาะกับศิษย์หญิง ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำอนาจารและเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามวิสัยของผู้ประกอบวิชาชีพครู พฤติการณ์ถือว่าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กรณีที่มีลักษณะคล้ายกันนี้ ก.ค.ศ. และ ก.ก. ได้มีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน ดังนั้นตามที่สำนักงานเขต มีคำสั่งที่ ลงวันที่ ลงโทษตัดเงินเดือนนาย. 5% เป็นเวลา 1 เดือน ถือว่าเหมาะสมกับกรณีกระทำผิดแล้ว

ความเห็นของปลัดกรุงเทพมหานคร เห็นชอบตามความเห็นของสำนักการศึกษา ให้ลงโทษตัดเงินเดือนนาย. 5% เป็นเวลา 1 เดือน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2553 โดย 1) ให้ผู้อำนวยการโรงเรียนติดตามพฤติกรรมของข้าราชการครูรายนี้ว่ายังมีพฤติกรรมเช่นนี้อยู่หรือไม่ แล้วรายงานผ่านสำนักการศึกษาให้ทราบทุก 3 เดือน จนกว่าจะสั่งให้ยกเลิกการรายงาน 2) เพื่อให้ การติดตามและควบคุมพฤติกรรมของข้าราชการครูที่มีการกระทำผิดทำนองนี้อย่างต่อเนื่อง จึงให้ สำนักการศึกษานำระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการประเมินผลความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ ของข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 หรือสำนักงานกฎหมายและคดีว่าจะสามารถ นำมาใช้กับข้าราชการครูกรุงเทพมหานครได้หรือไม่แล้วรายงานผลให้ทราบ

/ มติ อ.ก.ท.....

มติ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ รับทราบการลงโทษตัดเงินเดือน
นาย : 5% เป็นเวลา 1 เดือน โดยมีข้อสังเกตดังนี้
1. ให้สำนักการศึกษาหามาตรการป้องกันดูแลเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ลักษณะทำนองนี้
2. ผู้บังคับบัญชาควรสอดส่องดูแลด้วย
3. ให้สำนักการศึกษาติดตามความประพฤติของนาย ตามที่

ปลัดกรุงเทพมหานครสั่งการ

2. อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม ในการประชุมครั้งที่ 8/2553
เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2553 มีมติดังนี้

เรื่องที่ 1 นาย _____ อุตธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 171-6/2553 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2553
และ อ.ก.ก. สามัญในการประชุมครั้งที่ 2/2553 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2553 มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ
นาย _____ อดีตข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง _____

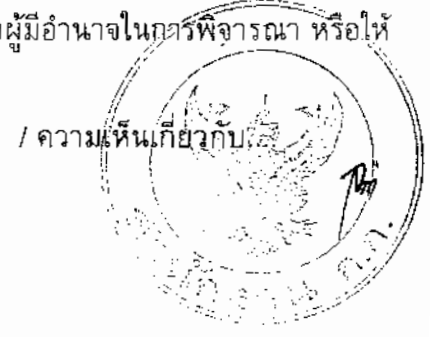
_____ กระทำผิดวินัยกรณี นาย _____ ได้มีบันทึกสำนักงานเขต _____
ที่ กท _____ ลงวันที่ _____ ถึงกองงบประมาณ ขออนุมัติจัดสรรเงินงบกลาง งบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี 2539 เพื่อดำเนินการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง _____ ในโครงการ _____

เป็นเงิน 1,450,000 บาท กองงบประมาณได้เสนอความเห็น ว่า สถานที่ที่จะทำการก่อสร้างสะพาน
ข้ามคลอง _____ มีสภาพเป็นที่โล่ง มีน้ำท่วมขัง เป็นที่ดินของเอกชนและไม่มีถนนรองรับประโยชน์
ใช้สอยมีน้อยและไม่มีความเหมาะสม ควรรอการดำเนินการไว้ก่อนจนกว่าจะมีถนนรองรับ ปลัดกรุงเทพมหานคร
เห็นชอบตามที่กองงบประมาณเสนอจึงยังไม่ได้มีการก่อสร้างสะพานดังกล่าว ในปี พ.ศ.2540 นาย _____
ยังมีความพยายามที่จะดำเนินการขออนุมัติก่อสร้างสะพานข้ามคลอง _____ ต่อ แต่นาย _____
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่อนุมัติให้มีการก่อสร้างสะพานดังกล่าว ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 เมื่อนาย _____

ได้ดำเนินการขอแปรญัตติโอนงบประมาณมาก่อสร้างสะพานข้ามคลอง
เป็นเงิน 1,542,000 บาท นาย _____ ซึ่งทราบที่อยู่แล้วว่าการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง _____ เป็น
การเอื้อประโยชน์ให้เฉพาะ นาย _____ แต่กลับมีบันทึกสำนักงานเขต _____

ที่ กท _____ ลงวันที่ _____ ขออนุมัติโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2541
พร้อมขออนุมัติเงินประจำงวดเพื่อทำการก่อสร้างสะพานดังกล่าวตามคำขอแปรญัตติของนาย _____

โดยไม่ปรากฏการรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ฝั่งตรงข้ามซอย 23
โครงการ _____ ซึ่งเป็นที่ดินของนาย _____ ตามที่กองงบประมาณได้เสนอ
ความเห็นไว้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจในการพิจารณา หรือให้

ความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงการ เพื่อป้องกันมิให้ทางราชการได้รับความเสียหาย การกระทำ
ของนาย _____ จึงมีเจตนาที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับนาย _____ อันเป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 กรุงเทพมหานครจึงมีคำสั่งที่ _____ ลงวันที่ _____ ; ลงโทษไล่ออกจากราชการ
นาย _____

นาย _____ มีหนังสือลงวันที่ 22 เมษายน 2553 อุตธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ
ต่อประธานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร และขอใช้สิทธิแกลงการณด้วยวาจา
อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรมอนุญาตให้นาย
แกลงการณ จากการแกลงการณปรากฏว่าเนื้อหาการแกลงการณโดยรวมเป็นเช่นเดียวกับเนื้อหา
ในหนังสืออุตธรณ์โดยมีภาพแผนผังบริเวณสะพานข้ามคลอง _____ ในโครงการ
ประกอบเพิ่มเติม ทั้งนี้ปลัดกรุงเทพมหานครมิได้มาแกลงแก้

ก่อนการพิจารณาอุตธรณ์ที่ประชุมเห็นว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายเฉพาะเรื่องที่มีลักษณะพิเศษต่างจาก
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไป การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเป็นหลักและดำเนินการตามกระบวนการที่บัญญัติ
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่
ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถือได้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญและ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้ครบถ้วนแล้ว ดังนั้นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและมีมติของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรง จึงต้องฟังเป็นที่ยุติ

ส่วนผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานทุจริตต่อหน้าที่และผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษไล่ออกนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
มิได้ตัดสิทธิผู้นั้นในการอุทธรณ์โดยมาตรา 96 บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษ ตามมาตรา 93 จะใช้สิทธิ
อุทธรณ์ดุลพินิจในการส่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการ
บริหารงานบุคคล สำหรับผู้ถูกกล่าวหาเหล่านั้นๆ ก็ได้ขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 มาตรา 124 บัญญัติว่า ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ และมาตรา 126 บัญญัติว่าการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
ปลดออกหรือไล่ออกให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่ง

/ ความเห็นของ.....

ลับ

- 12 -

ความเห็นของ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม

1. ในการประชุมครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2553 ที่ประชุมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องค่อนข้างซับซ้อนต่อเนื่องหลายปีผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ การพิจารณาวินิจฉัยต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ ประกอบกับมีประเด็นปัญหาหลายประเด็น ฉะนั้น เพื่อให้ อ.ก.ก.ทุกท่านได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายละเอียดเรื่องนี้อย่างรอบคอบ จึงขอให้จัดส่งสำเนาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำเนาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ที่ประกอบการศึกษาพิจารณาในครั้งต่อไป

ที่ประชุมจึงมีมติให้ฝ่ายเลขานุการจัดส่งสำเนาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำเนาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ที่ : ให้อนุกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์นาย

2. ในการประชุม ครั้งที่ 8/2553 เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2553 ที่ประชุมได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับเพิ่มเติมจากฝ่ายเลขานุการแล้ว มีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

2.1 ฝ่ายเสียงข้างมาก (7 เสียง) เห็นว่าการดำเนินการเพื่อให้มีการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยนาย

เขต: ได้ขอแปรญัตติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2539 เพิ่มเติมในส่วนของงบกลาง เพื่อดำเนินการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง จำนวน 1,450,000 บาท และสำนักงานเขต โดยนาย. ได้มีบันทึก ส่วนมาก ที่ กท ลงวันที่ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุมัติจัดสรรเงินงบกลางเพื่อก่อสร้างสะพานข้ามคลอง ตามการแปรญัตติของนาย จำนวน 1,450,000 บาท แต่ปรากฏว่ากองงบประมาณได้เสนอความเห็น ว่า เห็นควรให้สำนักงานเขต

รอกการดำเนินการไว้ก่อน เนื่องจากสถานที่ที่จะทำการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง สภาพเป็นที่โล่ง มีน้ำท่วมถึง เป็นที่ดินเอกชนและไม่มีถนนรองรับสะพาน ประกอบกับประโยชน์ใช้สอย มีน้อยและไม่มีการผ่าน ซึ่งนาย ในขณะที่เห็นชอบตาม

ความเห็นของกองงบประมาณและได้แจ้งความเห็นดังกล่าวให้นาย เพื่อทราบ จึงแสดงให้เห็นว่า

นาย: ได้รับทราบว่ามีผลกระทบถึงสภาพพื้นที่บริเวณฝั่งตรงข้ามซอย 23 ในโครงการ ว่า ไม่เหมาะสมในการก่อสร้างสะพานข้ามคลอง แล้ว

ปี พ.ศ. 2540 นาย ได้ทำเรื่องขออนุมัติจัดสรรงบกลางปี ประจำปี งบประมาณ 2540 เพื่อเป็นค่าก่อสร้างสะพานข้ามคลอง และยังได้ขออนุมัติค่าก่อสร้างถนนลูกรัง ต่อจากสะพานเพิ่มเติมด้วย ทั้งที่ขณะนั้นที่ดินบริเวณดังกล่าวก็ยังคงมีเพียงนาย

อยู่เท่านั้น และสภาพที่ดินก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงจากปี 2539 ต่อมาเมื่อนาย

ได้แปรญัตติ

/ ขอโอนเงิน

ลับ

ขอโอนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2541 เพื่อนำมาก่อสร้างสะพานข้ามคลอง
อีกครั้ง นาย ในฐานะผู้อำนวยการเขต ได้ทำเรื่องขออนุมัติโอนเงินงบประมาณ
รายจ่ายประจำปี 2541 เพื่อก่อสร้างสะพานข้ามคลอง ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในปี พ.ศ. 2541
สภาพพื้นที่บริเวณดังกล่าวยังคงมีสภาพที่ดินเหมือนเมื่อปี พ.ศ. 2539 เป็นที่ดินมีสภาพน้ำท่วมขัง
ยังไม่มีถนนรองรับสะพานและมีเฉพาะนาย พักอาศัยอยู่เพียง 5 ครอบครัว
แม้ว่าในปี พ.ศ. 2540 นาย จะทำนิติกรรมยกที่ดินแปลงในสุดให้กับกรุงเทพมหานครแล้ว
ก็ตาม แต่ขณะนั้นกรุงเทพมหานครก็ยังไม่มีการเกี่ยวกับที่ดินแปลงดังกล่าว หากทำการก่อสร้าง
สะพานข้ามคลอง ก็จะเป็นการนำเงินงบประมาณไปใช้เอื้อประโยชน์กับเอกชนเฉพาะกลุ่ม ประกอบกับ
นาย สามารถใช้อำนาจของผู้อำนวยการเขตระดับไม่เสนออนุมัติโครงการต่อผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติให้มีการโอนเงินงบประมาณเพื่อใช้ในการก่อสร้างสะพานได้
ซึ่งจะทำให้โครงการดังกล่าวไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้หรือควรรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพพื้นที่
ที่จะทำการก่อสร้างเพื่อผู้มีอำนาจอนุมัติจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจอนุมัติ
โครงการอันเป็นการรักษาประโยชน์ของทางราชการ การกระทำของนาย จึงมีเจตนาที่จะเอื้อประโยชน์
ให้กับนาย อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่
ราชการและกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา
98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นไปตามมติคณะกรรมการ
ป.ป.ช.ในการประชุมครั้งที่ 171-6/2553 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2553 และ อ.ก.ก.สามัญในการประชุมครั้งที่
2/2553 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2553 ดังนั้นตามที่กรุงเทพมหานครมีคำสั่งที่ ลงวันที่

ลงโทษไล่ออกจากราชการ นาย โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 92 และมาตรา 93
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 8
มาตรา 9 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 104
วรรคสอง (1) และมาตรา 106 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 139
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวินัยออกจาก
ราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2535 ข้อ 6 (6) ถูกต้องเหมาะสมแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น
เห็นควรยกอุทธรณ์

2.2 ฝ่ายเสียงข้างน้อย (5 เสียง) เห็นว่า เรื่องนี้ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริต
ต่อหน้าที่ราชการและกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 82 วรรคสาม

/ และมาตรา 98

และมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งเห็นว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามมาตรา 82 วรรคสามนั้นต้องมืองค์ประกอบ ดังนี้

- 1.ต้องมีหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติ
- 2.ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
- 3.มีเจตนาพิเศษเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้
- 4.มีเจตนาทุจริต

เรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการก่อสร้างสะพานในปี พ.ศ. 2541 นั้น ที่ดินฝั่งตรงข้ามกับซอย 23 ได้มีการอุทิศให้เป็นทางสาธารณะกว้าง 8 เมตร ยาว 190 เมตร ไปจนถึงที่ดินแปลงในสุดที่ได้ยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 1 ไร่ 81 ตารางวา ราคาประเมิน 9,620,000 บาท โดยได้มีการจดทะเบียนแยกที่ดินเป็นทางสาธารณะเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2540 และวันที่ 10 มีนาคม 2540 การก่อสร้างสะพานข้ามคลอง ในปี พ.ศ. 2541 จึงเป็นการก่อสร้างสะพานเพื่อเชื่อมทางสาธารณะระหว่างซอย 23 กับที่ดินที่มีการแบ่งแยกเป็นทางสาธารณะแล้ว กรณีจึงมิใช่การใช้การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบแต่อย่างใด แม้ว่าเจ้าของที่ดินจะได้รับประโยชน์โดยที่ดินมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากสามารถใช้เป็นทางออกสู่ที่สาธารณะได้ แต่กรุงเทพมหานครก็ได้รับประโยชน์จากที่ดินที่ได้รับบริจาคเนื้อที่ 1 ไร่ 81 ตารางวา ราคาประเมิน 9,620,000 บาท และสามารถใช้ที่ดินที่ได้รับบริจาคเป็นทางออกสู่สาธารณะได้เช่นกัน อีกทั้งถือว่าเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วย ทั้งนี้กรรมการ ป.ป.ช. สรุปพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ร้องทุกข์ว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ให้เฉพาะกลุ่มบุคคลโดยมิได้ระบุนำพฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อีกทั้งการก่อสร้างสะพานได้ดำเนินการตามข้อบัญญัติว่าด้วยการพัสดุมิการโอนงบประมาณถูกต้องตามระเบียบ กรณีจึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา 82 วรรคสาม และมีใช้กรณีประพุดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 98 วรรคห้า

สำหรับกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการก่อสร้างสะพานดังกล่าวเป็นการเอื้อประโยชน์ให้เฉพาะกลุ่มบุคคลนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ปัจจุบันกรุงเทพมหานครได้มีการปรับปรุงพัฒนาที่ดิน ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนโดยเอกชนยินยอมให้กรุงเทพมหานครเข้าปรับปรุงพัฒนา โดยมีกำหนดระยะเวลาในการใช้ประโยชน์ตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพย์สินที่ประชาชนใช้สอยร่วมกัน พ.ศ. 2534 แม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนใช้สอยร่วมกัน แต่เจ้าของกรรมสิทธิ์ยังไม่มีการอุทิศที่ดินดังกล่าวให้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินการเข้าไปปรับปรุงพัฒนาที่ดินดังกล่าวก็ย่อมถือว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าของที่ดินเช่นเดียวกัน

อนึ่ง กรณีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 แจ้งว่าการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ กรณีมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 96 บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา 93 ใช้สิทธิอุทธรณ์ตุลพิณิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แสดงให้เห็นเจตนาของบทบัญญัติดังกล่าวว่าให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการสามารถอุทธรณ์ตุลพิณิจในการสั่งลงโทษได้ประกอบกับสำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือกรณีนี้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีฐานะเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญประกาศบังคับใช้ภายหลังมติคณะรัฐมนตรีที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 จึงมีฐานะเหนือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวและแม้ปัจจุบันสะพานดังกล่าวไม่ได้ใช้ประโยชน์ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด แต่หากข้อเท็จจริงในภายหน้าเปลี่ยนแปลงไปโดยสามารถใช้เป็นเส้นทางเชื่อมทางสาธารณประโยชน์ (ถนน) ได้ ก็น่าจะใช้ประโยชน์จากสะพานดังกล่าวได้ ทั้งนี้ นาย ไม่เคยกระทำความผิดวินัยมาก่อนอีกทั้งได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นเวลา 35 ปี ได้ทำคุณงามความดีและทำประโยชน์แก่ทางราชการอย่างมาก กรณีมีเหตุลดหย่อนโทษ เห็นควรลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ

ทั้งนี้อนุกรรมการ 2 ท่าน งดออกเสียง

อนึ่ง ปลัดกรุงเทพมหานคร() ไม่อยู่ในที่ประชุมขณะลงมติ

ในระเบียบวาระนี้เนื่องจากมีราชการด่วน

ที่ประชุมพิจารณาแล้วจึงมีมติว่า อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ รายนาย 1 ฟังไม่ขึ้น ให้ยกอุทธรณ์ ตามมติอนุกรรมการฝ่ายเสียงข้างมาก

ทั้งนี้ให้นำเรียน ก.ก. เพื่อทราบและรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้ใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการอุทธรณ์ รายนาย ตามมาตรา 126 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540) ข้อ 18 มาตรา 139 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และมาตรา 8 มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

เรื่องที่ 2 นางสาว อุทธรณ์คำสังลงโทษไล่ออกจากราชการ
 สำนัก ได้มีคำสั่งที่ ลงวันที่ ลงโทษไล่ออก
 จากราชการนางสาว. ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง
 กรณีกระทำผิดวินัย

อย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรณีขาดราชการระหว่างวันที่ 11 - 30 มิถุนายน 2552 รวม 20 วัน วันที่ 4 - 20 สิงหาคม 2552 รวม 17 วัน และวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2553 จนถึงปัจจุบัน

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนัก.

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนางสาว ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่ 17 - 27 กุมภาพันธ์ 2552 , วันที่ 5 - 10 , 16 - 20 มีนาคม 2552 , วันที่ 1 , 3 , 11 - 30 มิถุนายน 2552 วันที่ 2 , 9 - 13 , 16 - 17 , 22 - 29 กรกฎาคม 2552 และวันที่ 4 - 20 สิงหาคม 2552 โดยไม่ยื่นใบลาและ/หรือใบรับรองแพทย์ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุญาตตามระเบียบ นางสาว ให้ถือยศจึงสาเหตุที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวสรุปได้ว่า บางครั้งเกิดจากความเจ็บป่วย เช่น ปวดศีรษะ อาหารเป็นพิษ ถูกสุนัขกัดขณะเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ บางครั้งเกิดจากความไม่สะดวกในการเดินทาง เห็นว่าความไม่สะดวกในการเดินทางไม่สามารถรับฟังเป็นเหตุผลในการลาป่วยหรือลาภักใจได้ เนื่องจากการเดินทางมาปฏิบัติหน้าที่ราชการย่อมมีความไม่สะดวกบ้างอยู่แล้วไม่มากนักน้อยส่วนสาเหตุเจ็บป่วยนั้น จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อนางสาว มาปฏิบัติหน้าที่ก็มีได้ส่งใบลาให้เป็นไปตามระเบียบ แม้ผู้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมวันลาจะทวงถามแล้ว ก็ยังเพิกเฉย โดยอ้างเพียงว่าป่วยแต่ไม่ได้ไปพบแพทย์และไม่มีใบรับรองแพทย์ จึงไม่ได้ยื่นใบลาป่วยทั้งที่ก่อนหน้าเมื่อป่วยก็จะ ยื่นใบลาตามปกติ และจากตัวอย่างใบลาป่วยของนางสาว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่านางสาว ทราบระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการลาว่าเมื่อป่วยหรือมีกิจธุระและไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ได้ ต้องจัดส่งใบลาให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาอนุญาตการลาในวันแรกที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ การอ้างว่าป่วยแต่ไม่ได้ไปพบแพทย์ดังกล่าวเป็นการอ้างเพื่อให้ตนพ้นผิดเท่านั้น เพราะตามปกติวิสัยแล้วหากผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่สามารถประกอบตัวไปปฏิบัติหน้าที่หรือทำงานได้หลายวัน ซึ่งบางครั้งเกินกว่าสิบห้าวัน ย่อมแสดงว่าอาการป่วยนั้นไม่สามารถทุเลาลงและหายได้ด้วยวิธีการนอนพักเพียงอย่างเดียว จะต้องไปพบแพทย์เพื่อรักษาตัว จึงเห็นว่าสาเหตุที่ นางสาว กล่าวอ้างไม่สามารถรับฟังให้พ้นผิดได้ โดยเฉพาะพฤติการณ์เมื่อนางสาว ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ในวันที่ 11 - 30 มิถุนายน 2552 รวม 20 วัน และวันที่ 4 - 20 สิงหาคม 2552 รวม 17 วัน โดยไม่ยื่นใบลาต่อ

ผู้บังคับบัญชาให้ถูกต้องตามระเบียบนั้น เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ 4 แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ความเห็นของ อ.ก.ก. สำนัก

อ.ก.ก. สำนัก ในการประชุมครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2553 และครั้งที่ 2/2553 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2553 การขาดราชการของนางสาว ดังกล่าวถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยเฉพาะการไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่ 11-30 มิถุนายน 2552 รวม 20 วัน วันที่ 4-20 สิงหาคม 2552 รวม 17 วัน และขาดราชการติดต่อกันเพิ่มเติมจากเดิมที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้พิจารณาไว้ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2553 จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีพฤติการณ์ อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ 4 แห่งกฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2539) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามหนังสือ ที่ นร 0205/ว.234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ที่ประชุมจึงมีมติให้ลงโทษไล่นางสาว ออกจากราชการ สำหรับวันไล่ออกให้เป็นตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2535

สำนัก: จึงมีคำสั่งที่ ลงวันที่ ลงโทษ

ไล่นางสาว ออกจากราชการตามมติ อ.ก.ก.สำนัก ข้างต้น

การยื่นหนังสืออุทธรณ์

นางสาว ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 โดยอุทธรณ์ต่อประธานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครว่าคำสั่งลงโทษไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม

ความเห็นของ อ.ก.ก. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า การขาดราชการของนางสาว

ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรและเป็นหน้าที่ของผู้ที่ขาดราชการ
ต้องนำเสนอพยานหลักฐานมาสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของตน โดยเฉพาะกรณีการไม่มาปฏิบัติราชการ
วันที่ 11-30 มิถุนายน 2552 รวม 20 วัน วันที่ 4-20 สิงหาคม 2552 รวม 17 วัน และวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2553
จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน
เป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา 92 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ 4 แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2539
ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามหนังสือที่ นร 0205/ว234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536
คณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ
ติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและไม่กลับมาปฏิบัติราชการ
อีกเลยควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ดังนั้นตามที่สำนัก ได้มีคำสั่งที่

ลงโทษไล่ออกจากราชการนางสาว ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ที่ประชุมจึงมีมติว่า
คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการราย นางสาว พังไม่ขึ้น ให้ยกอุทธรณ์

ทั้งนี้ให้นำเรียน ก.ก. เพื่อทราบและรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้ใช้
อำนาจของนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการอุทธรณ์รายนางสาว ตามมาตรา 126
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540)
ข้อ 18 มาตรา 139 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และมาตรา 8 มาตรา 9
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

เรื่องที่ 3 นาง อทธรณ์คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน
และตรวจสอบการลงโทษ

สำนักงานเขต	ได้มีคำสั่งที่	ลงวันที่	ลงโทษ
ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน นาง			ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งครู
วิทยฐานะ	โรงเรียน	สำนักงานเขต	กรณีได้กระทำผิดวินัย
ในเรื่องการลงโทษนักเรียน เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2552 ขณะที่นาง	สอนวิชาภาษาอังกฤษนักเรียน		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 เด็กชาย	เข้าห้องเรียนช้า นิ่งอยู่หน้าห้องเรียนและส่งเสียงดัง		
หน้าห้องเรียน นาง ได้ใช้มือผลักเด็กชาย.	ภายหลัง ใช้มือจับปากจะเอาแห่งซอล์ใส่		
ปาก ใช้แปรงลบกระดานดีที่บริเวณใบหน้า และใช้แปรงลบกระดานดีที่หลังด้านหลังซ้ายเป็นเหตุให้เด็กชาย			

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ได้รับบาดเจ็บ มีผองชอล์ก เข้าตา เกิดการเคืองตามีรอยแดง ที่หางตาด้านขวา ปวดโหนกแก้มด้านขวา และเจ็บบริเวณหลังด้านซ้ายโดยภายหลังเกิดเหตุ นาง มิได้เข้าไปดูแลหรือสอบถามอาการและให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 5 ข้อ 6 และไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า และต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งกาย วาจา และจิตใจ ตามข้อ 16 และข้อ 18 แห่งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา 84 วรรคหนึ่ง และมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขต ที่ ลงวันที่

พิจารณาแล้วสรุปว่ามีเหตุให้เชื่อได้ว่าเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2552 นาง ได้ลงโทษเด็กชาย รุนแรงเกินกว่าเหตุ จริงตามที่ผู้กล่าวหา จึงมีมติเห็นว่านาง กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงกรณีลงโทษเด็กชาย | นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียน

รุนแรงเกินกว่าเหตุ โดยไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 และไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ส่วนที่ 3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ข้อ 16 ที่กำหนดว่า "ผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า" เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ผู้อำนวยการเขต พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขต ที่ ลงวันที่ ลงโทษตัดเงินเดือนนาง 5% เป็นเวลา 1 เดือน

การยื่นหนังสืออุทธรณ์

นาง รับทราบคำสั่งลงโทษเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2553 และได้มีหนังสือลงวันที่ 17 มิถุนายน 2553 ผ่านผู้อำนวยการโรงเรียน

อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

/ ความเห็นของ

ความเห็นของ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิธีกรรมระบบคุณธรรม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง

โรงเรียน _____ ที่ _____ ลงวันที่ _____ และคำสั่งสำนักงาน

เขต _____ ที่ _____ ลงวันที่ _____ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 95 วรรคห้า คำสั่งสำนักงานเขต

ที่ _____ ลงวันที่ _____ เป็นการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

ตามมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

การสอบสวนปรากฏว่านาง _____ ได้ลงโทษเด็กชาย _____ รุนแรงเกินกว่าเหตุจริงพฤติกรรม

เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 6

และไม่ประพฤติตนตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548

ข้อ 16 และข้อ 19 พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไป

ตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษาตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ตามที่สำนักงานเขต

ได้มีคำสั่งที่ _____ ลงวันที่ _____ ลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

นาง _____ ถูกต้อง เหมาะสมแล้ว ที่ประชุมจึงมีมติว่าอุทธรณ์ราย นาง _____ ฟังไม่ขึ้นให้ยกอุทธรณ์

เรื่องที่ 4 นาย _____ ร้องทักขีกรณณ์ไม่ได้รับทุนไปฝึกอบรม

สำนักงานเขต _____ ได้มีหนังสือ ที่ กท _____ ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2552

ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขออนุมัติให้ข้าราชการราย นาย _____ ไปเข้ารับการฝึกอบรม
ในประเทศหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองตามมาตรฐานที่ ก.ศ.ป. รับรอง ซึ่งจัดโดยมูลนิธิ
วิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-กันยายน 2553 ไม่ใช่เวลา
ราชการ (ในวันศุกร์เวลา 17.00-20.00 น. วันเสาร์เวลา 09.00-16.00 น. และวันอาทิตย์ เวลา
09.00-12.00 น.) โดยขอเบิกจ่ายเงินค่าลงทะเบียน จำนวน 115,000 บาท จากงบประมาณประจำปี
2553 สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร งานพัฒนาบุคลากรและองค์กร หมวดรายจ่ายอื่น ค่าใช้จ่ายในการ
ส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ประชุมและดูงานในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งรองปลัดกรุงเทพมหานคร
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกรุงเทพมหานคร (นางนินนาท ชลิตานนท์) สั่งการให้สถาบันพัฒนาข้าราชการ
กรุงเทพมหานครพิจารณาเสนอ

/ สถาบันพัฒนาข้าราชการ ก.ก.

สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานครได้นำเรื่องของสำนักงานเขต ดังกล่าวเสนอ คณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานและปฏิบัติการวิจัยของ กรุงเทพมหานคร (ก.ข.ก.) พิจารณาในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่อังคารที่ 9 กุมภาพันธ์ 2553 ที่ประชุมมีมติ ไม่เห็นชอบกับเรื่องที่สำนักงานเขต เสนอ และสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ที่ กท ลงวันที่ แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักงานเขตดุสิตทราบ

การยื่นหนังสือร้องทุกข์

นาย ได้รับทราบรายงานการประชุมของคณะกรรมการกำหนดโครงการ ให้ ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานและปฏิบัติการวิจัยของกรุงเทพมหานคร (ก.ข.ก.) ในการประชุม ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่อังคารที่ 9 กุมภาพันธ์ 2553 ตามหนังสือ ที่ กท ลงวันที่ และยื่นหนังสือลงวันที่ 18 มีนาคม 2553 ร้องทุกข์ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร

นาย อ.ก.ก. เสนอความเห็นว่าเป็นพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 27 กำหนดให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี ถ้าคำขอหรือคำแถลงมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ หรือผิดหลงอันเห็น ได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของคู่กรณีให้เจ้าหน้าที่แนะนำให้คู่กรณีแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง ในกรณีนี้ผู้ร้องทุกข์ ร้องทุกข์ไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้อง ต้องร้องทุกข์ ปลัดกรุงเทพมหานครผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ เมื่อผู้ร้องทุกข์ร้องทุกข์ไม่ถูก ฝ่ายเลขานุการต้องแนะนำและคอยช่วยเหลือ ให้คู่กรณีดำเนินการให้ถูกต้อง

ความเห็นของ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า

1. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองตามมาตรฐาน ที่ ก.ศป. รับรอง เป็นโครงการที่มีได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาบุคลากรของกรุงเทพมหานครประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2553 หากข้าราชการและลูกจ้างรายใดประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว จะต้องเสนอโครงการเข้ามาโดยขอใช้ทุนกรุงเทพมหานคร (ทุนประเภท 1 (ก)) ด้านการบริหาร พุทธธรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยา การพัฒนาเศรษฐกิจ คอมพิวเตอร์ สารสนเทศ ภาษาอังกฤษ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในหนังสือสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร ด่วนที่สุด ที่ กท 0401/4084 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2552 อำนาจในการพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ กำหนดสาขาวิชาหรือพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการที่หน่วยงานเสนอเพื่อให้ข้าราชการ กรุงเทพมหานครในหน่วยงานนั้นไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติการวิจัย เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานและปฏิบัติการวิจัยของ กรุงเทพมหานคร (ก.ข.ก.)

12. สำนักงาน...

2. สำนักงานกฎหมายและคดีและกองกลางได้จัดทำโครงการตามข้อ 1 เสนอขออนุมัติต่อ ปลัดกรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานครจึงนำโครงการเสนอคณะกรรมการ ก.ข.ก. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ 13/2552 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552 ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นชอบโดย ทือปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และปฏิบัติการวิจัย พ.ศ. 2542 ข้อ 6 (3) สำหรับโครงการขออนุมัติให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานเขต ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานและปฏิบัติการวิจัย สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร ได้นำเสนอ คณะกรรมการ ก.ข.ก. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2553 โดยมีมติ ไม่เห็นชอบในโครงการดังกล่าว ทั้งนี้การพิจารณาโครงการของสำนักงานเขต ไม่พร้อมกับ สำนักงานกฎหมายและคดี และกองกลางเนื่องจากสำนักงานเขต ได้เสนอเรื่องมาถึงสถาบันพัฒนา ข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ภายหลังการประชุมคณะกรรมการ ก.ข.ก. ครั้งที่ 13/2552 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552 ได้มีการพิจารณาไปแล้ว แต่สถาบันพัฒนาข้าราชการ กรุงเทพมหานครก็นำเรื่องขออนุมัติโครงการของสำนักงานเขต เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ ก.ข.ก. ในการประชุมครั้งถัดไปเพื่อไม่เป็นการปิดกั้นโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เช่นเดียวกับการ พิจารณาโครงการของสำนักงานกฎหมายและคดี และกองกลาง แต่ที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบกับโครงการ ของสำนักงานเขต อีกทั้งการพิจารณาของคณะกรรมการ ก.ข.ก. เป็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบ โครงการที่หน่วยงานเสนอเพื่อให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครในหน่วยงานนั้นไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย มิได้เป็นการพิจารณารายบุคคล

ดังนั้นตามที่นาย ได้มีหนังสือร้องทุกข์มติคณะกรรมการ ก.ข.ก. จึงมีใช้กรณีที่น่าจะ ใช้สิทธิร้องทุกข์ได้ ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ที่ประชุมจึงมีมติไม่รับ เรื่องร้องทุกข์ของนาย. ไว้พิจารณา

เรื่องที่ 5 นางสาว ร้องทุกข์คำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ
นางสาว ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง
ฝ่าย สำนักงานเขต ได้มีหนังสือลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ร้องทุกข์
คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ลงวันที่ : เรื่อง เลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท
ลงวันที่ : รายงานเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้บังคับบัญชา
ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ เพื่อสั่งการให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจัดส่งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ราย นางสาว. ไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานครเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์ ตามข้อ 11

แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้กองการเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการ ตามที่สำนักงาน ก.ก. เสนอ

กองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ต่อมาก ที่ กท
ลงวันที่ จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ราย
นางสาว มาเพื่อประกอบการพิจารณา

สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ลงวันที่
ขอให้กองการเจ้าหน้าที่จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา
เรื่องร้องทุกข์ราย นางสาว ภายใน 7 วัน ครบกำหนดวันที่ 10 กันยายน 2553
จนถึงปัจจุบัน สำนักงาน ก.ก. ยังมีได้รับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเพิ่มเติมจาก
กองการเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด

ฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามข้อ 16 วรรคหนึ่งประกอบข้อ 13 วรรคหนึ่ง แห่งกฎ ก.พ.
ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540) ซึ่งกำหนดให้ ก.ก. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน
นับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ 11 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณา
ให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงผล
ความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย จึงเห็นควรขอขยายเวลาพิจารณาไปอีกสามสิบวัน

เรื่องที่ 6 นาย ร้องทุกข์คำสั่งเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ
นาย ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง
ฝ่าย สำนักงานเขต ได้มีหนังสือสำนักงาน
เขต ลงวันที่ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร
และประธานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร ร้องทุกข์คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่
ลงวันที่ เรื่อง เลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท
ลงวันที่ รายงานเสนอความเห็นต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้บังคับบัญชา
ผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ เพื่อสั่งการให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจัดส่งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเรื่องร้องทุกข์รายนาย ไปให้สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์
ตามข้อ 11 แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครได้สั่งการให้
กองการเจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการ ตามที่สำนักงาน ก.ก. เสนอ

กองการเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือกรุงเทพมหานคร ลับ ด่วนมาก ที่ กท ลงวันที่
จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเรื่องร้องทุกข์รายนาย.

มาเพื่อประกอบการพิจารณา

สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กท ลงวันที่

ขอให้กองการเจ้าหน้าที่จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา
เรื่องร้องทุกข์ราย นาย. ภายใน 7 วัน และมีหนังสือ ลับ ที่ กท ลงวันที่

เร่งรัดให้กองการเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ภายใน 7 วัน ครบกำหนดในวันที่ 8 กันยายน 2553
แต่จนถึงปัจจุบันสำนักงาน ก.ก. ยังมีได้รับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเพิ่มเติมจากกองการ
เจ้าหน้าที่แต่อย่างใด ซึ่งตามข้อ 16 วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อ 13 วรรคหนึ่ง แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17
(พ.ศ.2540) กำหนดให้ ก.ก. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับ
หนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ 11 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลา
ดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวันและให้บันทึกแสดงผลความจำเป็นที่ต้องขยาย
เวลาไว้ด้วย

ทั้งนี้ เนื่องจากกองการเจ้าหน้าที่ยังมีได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจง
เพิ่มเติม มาให้สำนักงาน ก.ก. ตามประเด็นในหนังสือ สำนักงาน ก.ก. ลับ ที่ กท ลงวันที่

ทำให้ไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับ
เอกสารตามข้อ 11 ได้ จึงเห็นควรขอขยายเวลาพิจารณาไปอีกสามสิบวัน

เรื่อง ที่ 7 นาย ร้องทุกข์การแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครไม่เป็นธรรม

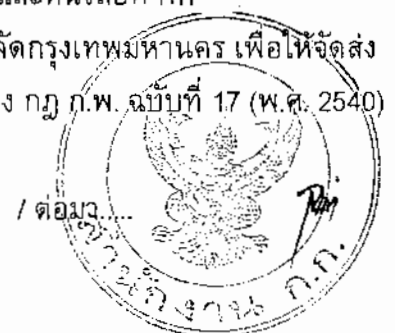
นาย ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง

ฝ่าย สำนักงานเขต ได้มีหนังสือลงวันที่ เรียนปลัดกรุงเทพมหานคร
ร้องทุกข์การแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครไม่เป็นธรรม กรณีปลัดกรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งที่
คำสั่งที่ และคำสั่งที่ ลงวันที่ แต่งตั้งข้าราชการ
กรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่ง

สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือที่ กท ลงวันที่ เรียนปลัด

กรุงเทพมหานคร ในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบ และหนังสือที่ กท

ลงวันที่ เรียนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้จัดส่ง
เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงมาให้สำนักงาน ก.ก. ตามข้อ 11 แห่ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540)

ต่อมากองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือลับ ด่วนมาก ที่ กท
ลงวันที่ _____ จัดส่งเอกสารหลักฐานและคำชี้แจงดังกล่าวมาให้สำนักงาน ก.ก.
ซึ่งตามข้อ 13 วรรคหนึ่ง แห่ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ.2540) กำหนดให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัย
เรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหรือหลักฐาน
ตามข้อ 11 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณา
ได้อีกไม่เกินสามสิบวันและให้บันทึกแสดงผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ดังนั้น เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายใน
สามสิบวันนับแต่วันได้รับเอกสารตามข้อ 11 เพราะเนื่องจากเอกสารหลักฐานตามสำนวนมีจำนวนมาก
จึงเห็นควรขยายระยะเวลาพิจารณาไปอีกสามสิบวัน

เรื่องที่ 8 นาย _____ ร้องทุกข์คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานคร

นาย _____ ตำแหน่ง _____

ได้มีหนังสือร้องทุกข์ลงวันที่ _____

ร้องทุกข์

คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการและเลื่อนและแต่งตั้งข้าราชการ

สำนักงาน ก.ก. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท _____ ลงวันที่ _____

เรียนปลัดกรุงเทพมหานครในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ เพื่อสั่งการให้
กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงเพื่อ
ประกอบการพิจารณาร้องทุกข์มายังสำนักงาน ก.ก. ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์
ตามข้อ 11 วรรคสาม แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่อง
ร้องทุกข์ ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ต่อมากองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก
ที่ กท _____ ลงวันที่ _____ จัดส่งเอกสารหลักฐานและคำชี้แจงดังกล่าวให้
สำนักงาน ก.ก. ซึ่งตามข้อ 13 วรรคหนึ่งประกอบข้อ 16 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540)
กำหนดให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
ร้องทุกข์และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ 11 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน
เวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวันและให้บันทึกแสดงผล ความจำเป็นที่ต้อง
ขยายเวลาไว้ด้วย

เนื่องจากไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าวได้ โดยสำนักงาน ก.ก.ได้แจ้งให้
กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจัดส่งเอกสารหลักฐานและคำชี้แจงร้องทุกข์เพิ่มเติม
จึงขอขยายเวลาพิจารณาไปอีกสามสิบวัน

ต่อมากองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ลับ ต่วนมาก
ที่ กท ลงวันที่ จัดส่งเอกสารหลักฐานและคำชี้แจงดังกล่าวมาให้
สำนักงาน ก.ก. ซึ่งตามข้อ 13 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 16 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ 17 (พ.ศ. 2540)
กำหนดให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
ร้องทุกข์และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ 11 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลา
ดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวันและให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้อง
ขยายเวลาไว้ด้วย

เนื่องจากไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าวได้โดยสำนักงาน ก.ก.ได้แจ้งให้
กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจัดส่งเอกสารหลักฐานและคำชี้แจงร้องทุกข์เพิ่มเติม
จึงขอขยายเวลาพิจารณาไปอีกสามสิบวัน

3. อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับการประเมินและระบบการประเมิน ในการประชุมครั้งที่ 8/2553
เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2553 มีมติดังนี้

3.1 การประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิทยาการคอมพิวเตอร์
ที่ได้รับการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งเป็นตำแหน่งในสายงานวิทยาการคอมพิวเตอร์ ที่ประชุมเห็นชอบ
เป็นหลักการให้เลื่อนและแต่งตั้งผู้ผ่านการประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้น
ในสายงานระบบงานคอมพิวเตอร์ และผ่านการประเมินความเหมาะสมในการเข้าดำรงตำแหน่งในสายงาน
วิทยาการคอมพิวเตอร์แล้วได้โดยไม่ต้องนำกลับไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาผลงานในตำแหน่ง
นักวิชาการคอมพิวเตอร์ใหม่อีก โดยให้มีผลไม่ก่อนวันที่ผ่านการประเมินครั้งหลังสุด สำหรับรายอื่นที่อยู่
ระหว่างดำเนินการให้ถือปฏิบัติตามแนวทางในหลักการเดียวกัน

3.2 รับทราบหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2554
โดยมีข้อสังเกตว่า

1. ควรนำแนวทางการประเมินผลแบบเผชิญหน้า (Face to face) มาปรับใช้ในการ
ประเมินผลการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการ ปกติจะให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ประเมิน
หรืออาจเป็นการประเมินร่วมกันระหว่างหน่วยงานกับบุคคลภายนอกก็ได้
(รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย)

3.3 รายงานผลการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ 8 สำหรับตำแหน่ง
ผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ที่ดำเนินการ
ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2553 จำนวน 14 ราย (ผ่านการประเมิน จำนวน 10 ราย และไม่ผ่านการประเมิน
จำนวน 4 ราย)

4. อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับการสรรหาและพัฒนาบุคลากร ในการประชุมครั้งที่ 5/2553 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2553 มีมติดังนี้

- เรื่องการจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) ให้กรุงเทพมหานครรับข้อสังเกตตามประเด็นสำคัญในการพิจารณาของ อ.ก.ก.ไปพิจารณา ดังนี้

1. กรุงเทพมหานครจะต้องกำหนดบทบาทและกรอบของการดำเนินงานให้ชัดเจน ดังนี้
1.1 การจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Path) โดยกรุงเทพมหานครจะต้องมองในภาพรวมทั้งองค์กร สำหรับการจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) เป็นกระบวนการการบริหารภายในของกรุงเทพมหานคร

1.2 การดำเนินการของคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติ คณะกรรมการกำหนดแนวทางการพัฒนา และคณะกรรมการพิจารณาหลักเกณฑ์ประกอบการประเมิน จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมสอดคล้องกับกฎหมาย และไม่ควรมีคณะกรรมการฯ หลายคณะ เพื่อจะได้เห็นภาพการดำเนินงานที่ชัดเจนและเชื่อมโยงกัน

2. การจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่งต้องมีภาพของ Career Path ให้ชัดเจน เพื่อข้าราชการกรุงเทพมหานครจะได้ทราบว่าในอนาคตจะไปสู่ตำแหน่งสูงสุดตำแหน่งใดหรืออย่างไร และต้องทำความเข้าใจว่าแผนสืบทอดตำแหน่งไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับการคัดเลือกทั้งหมด หากแต่เป็นการเตรียมบุคลากรให้พร้อมก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

3. การกำหนดกลุ่มตำแหน่งในการจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่งต้องชัดเจน และควรกำหนดนิยามให้เป็นกรอบเดียวกัน รวมทั้งควรให้มีความสอดคล้องกับนิยามทางกฎหมาย หรือหากมีการกำหนดนิยามในหลายลักษณะต้องเขียนคำนิยามในทุกประเภทด้วยเพื่อมิให้เกิดความสับสน

4. การจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่งของกรุงเทพมหานคร ควรนำร่องทั้ง 3 กลุ่มตำแหน่ง คือ กลุ่มที่ 1 แผนสืบทอดตำแหน่งทางการบริหาร กลุ่มที่ 2 แผนสืบทอดตำแหน่งทางวิชาการ และกลุ่มที่ 3 แผนสืบทอดตำแหน่งทางวิชาชีพ แต่ควรพิจารณาคัดเลือกตำแหน่งที่เป็นความสำคัญทางยุทธศาสตร์ และเป็นปัญหาเร่งด่วนของกรุงเทพมหานคร เป็นตำแหน่งที่มีผลกระทบโดยตรงกับการปฏิบัติงาน กรุงเทพมหานคร และควรเลือกกลุ่มที่มีลักษณะงานที่เป็นปฏิบัติการ (Line) และกลุ่มงานส่วนกลาง (Staff) เนื่องจากการวางแผนสืบทอดตำแหน่งจำเป็นต้องมองถึงการเตรียมผู้นำองค์กรในระยะยาว และเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกรุงเทพมหานคร สำนักงาน ก.ก.ควรกำหนดแผนสืบทอดตำแหน่งเป็น 6 ด้าน ตามนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเพิ่มด้านที่ 7 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบริหารองค์กรหรือบริหารทรัพยากรบุคคล สำหรับการดำเนินการเพื่อให้รวดเร็วขึ้น สำนักงาน ก.ก. ควรพิจารณาจ้างองค์กรหรือหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพมาช่วยดำเนินการ

5. การจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่งของกรุงเทพมหานครต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้ามาสู่การวางแผนสืบทอดตำแหน่งให้ชัดเจน เป็นธรรม ซึ่งอาจใช้หน่วยงานกลางที่มีมาตรฐานมาเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก สำหรับกรุงเทพมหานครเป็นเพียงผู้กำหนดกรอบของการวางแผนสืบทอดตำแหน่ง และจะต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงและแตกต่างกันของหลักเกณฑ์ต่างๆ ระหว่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 กับกฎหมายฉบับใหม่ที่จะต้องนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

6. การจัดทำแผนสืบทอดตำแหน่ง กรุงเทพมหานครต้องทบทวนถึงการนำผลการประเมินมาใช้ในการพิจารณาเลื่อนและแต่งตั้ง และไม่ควรใช้คุณสมบัติในเรื่องการผ่านการฝึกอบรมมาเป็นเงื่อนไขการเข้าสู่ตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น แต่อาจกำหนดเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเข้าสู่ตำแหน่ง เพื่อป้องกันปัญหาของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ แต่ไม่ได้เข้าสู่แนวทางของแผนสืบทอดตำแหน่ง นอกจากนี้เพื่อความคุ้มค่าของงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนา จึงควรกำหนดการพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาตามแนวทางของการวางแผนสืบทอดตำแหน่งซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติครบและมีศักยภาพในการปฏิบัติงาน กลุ่มที่ 2 คือบุคลากรที่มีคุณสมบัติทั้งในด้านความรู้ ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามแนวทางของการวางแผนสืบทอดตำแหน่ง

7. การทำแผนสืบทอดตำแหน่งให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องการประเมินผลขั้นสุดท้าย เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกันจะได้นำผลลัพธ์และสภาพปัญหาต่างๆ มาปรับปรุงแผนให้มีประสิทธิภาพ

8. การพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งไม่จำเป็นต้องมีการจัดอบรมสำหรับทุกกลุ่มตำแหน่ง ในแต่ละตำแหน่งต้องออกแบบให้เหมาะสมโดยใช้แนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRD) มาใช้ในการพัฒนาบุคลากร ซึ่งอาจนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้สมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เช่น การจัดทำระบบ E - Learning เป็นต้น

9. การจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล (IDP) ควรกำหนดเป็น 2 มิติ มิติที่ 1 เป็นการจัดทำ IDP ระดับองค์กรหรือหน่วยงาน คือ การวางแผนกำลังคน โดยมองตำแหน่งที่จะว่างในอนาคตและพิจารณาถึงความต้องการกำลังคน รวมไปถึงคุณลักษณะและคุณสมบัติของบุคคลที่จะต้องเตรียมรองรับ และควรคำนึงถึงตลาดแรงงานในอนาคตด้วย มิติที่ 2 เป็นการจัดทำ IDP เฉพาะบุคคลโดยจะต้องพิจารณาว่าแต่ละบุคคลจะต้องพัฒนาดตนเองอย่างไรเพื่อให้พร้อมที่จะเข้าสู่ตำแหน่ง

การออกแบบ IDP จำเป็นต้องออกแบบให้กว้างกว่าการอบรม เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้แผนสืบทอดตำแหน่งประสบความสำเร็จ

5. อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 11/2553 เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2553 มีมติ
ดังนี้

5.1 การประเมินผลงานเพื่อให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครเลื่อนวิทยฐานะ ดังนี้

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ที่ขอประเมิน	สายงาน	กลุ่มสาระ/สาขา	อนุมัติ (ราย)	ไม่อนุมัติ (ราย)	ปรับปรุง (ราย)	หมายเหตุ
1	ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ	บริหารสถานศึกษา		1	-	-	
2	ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ	บริหารสถานศึกษา		-	1	3	ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ให้โอกาสฯ
3	รองผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ	บริหารสถานศึกษา		-	2	4	
4	รองผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ	บริหารสถานศึกษา		1	4	2	ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ให้โอกาสฯ
			รวม	2	7	9	
5	ครู/ครูชำนาญการพิเศษ	การสอน	การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ) ภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ) สุขศึกษา พลศึกษา และ กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน (ลูกเสือ ยุวกาชาด) ศิลปะ (ดนตรีและ นาฏศิลป์) คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์	15 3 - 9 5 1 4 -	17 2 2 1 1 - - 1	12 - - 10 1 - 1 -	ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ให้โอกาสฯ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ให้โอกาสฯ

ลำดับ ที่	ตำแหน่ง/วิทยฐานะ ที่ขอประเมิน	สายงาน	กลุ่มสาระ/สาขา	อนุมัติ (ราย)	ไม่ อนุมัติ (ราย)	ปรับปรุง (ราย)	หมายเหตุ
			ภาษาไทย การศึกษาปฐมวัย (ก่อนประถมศึกษา)	- 1	1 -	- -	ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ ให้โอกาส
			รวม	38	25	24	

5.2 รับทราบการรับโอนสับเปลี่ยนข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร กรณีที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การรับโอน รายงานศิริพร มะโนรัตน์ วุฒิ ค.บ. (วิชาเอกการประถมศึกษา) ข้าราชการครู ตำแหน่งครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1 ชั้น 13,960 บาท (1 เมษายน 2553) โรงเรียนบ้านกุดนาแก้ว อำเภอขุนหาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 กับนายทศพร ศรีละพันธ์ วุฒิ ค.บ.(วิชาเอกการประถมศึกษา) ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1 ชั้น 10,770 บาท (1 เมษายน 2553) โรงเรียนวัดสวัสดีวารีสีมาราม สำนักงานเขตดุสิต

5.3 เห็นชอบการปรับปรุงบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีและเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน 11 กลุ่มสาระ / สาขาวิชา

5.4 รับทราบรายงานการดำเนินการของ อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 – 30 กันยายน 2553) ซึ่งมีการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูกรุงเทพมหานครในการประชุม จำนวน 12 ครั้ง (เดือนละ 1 ครั้ง) โดยได้ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การพิจารณาการประเมินผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีและเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้นเป็นครูเชี่ยวชาญ และครูชำนาญการพิเศษ จำนวนทั้งสิ้น 3,770 ราย อนุมัติให้ผ่านการประเมิน จำนวน 426 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.30 ปรับปรุง จำนวน 822 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.80 และไม่อนุมัติให้ผ่านการประเมิน จำนวน 2,522 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.90

2. การพิจารณาปรับปรุงระเบียบ หลักเกณฑ์ จำนวน 5 เรื่อง

2.1 ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการเพื่อให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครเลื่อนวิทยฐานะ

/ 2.2 หลักเกณฑ์....

2.2 หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินข้าราชการครูกรุงเทพมหานครที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการภายหลังที่มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งใหม่

2.3 หลักเกณฑ์และวิธีการให้โอกาสข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษ (กรณีผู้ขอรับการประเมินมีผลการประเมินด้านที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินปกติที่ ก.ก.กำหนด)

2.4 แนวทางการเสนอผลการปฏิบัติงานและผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร สังกัดวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ซึ่งอยู่ระหว่างลาศึกษาหรือฝึกอบรม

2.5 ขออนุมัติคัดเลือกลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งครู ซึ่งสอนอยู่ในโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม สำนักงานเขตห้วยขวาง เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งครูผู้ช่วย โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรองรับการคัดเลือกลูกจ้างชั่วคราว ดังกล่าว

3. การจัดตั้งโรงเรียน ขยายชั้นเรียน และกำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการครู จำนวน 4 เรื่อง

3.1 กำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2552 – 2553 จำนวน 15,836 ตำแหน่ง

3.2 กำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553 ให้โรงเรียนวัดสุทธาราม สำนักงานเขตคลองสาน จำนวน 65 ตำแหน่ง

3.3 การจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน

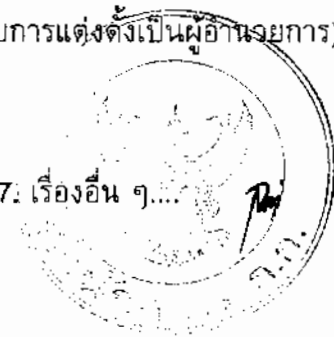
3.4 การอนุมัติใช้อัตราข้าราชการครูกรุงเทพมหานครที่เกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 133 ตำแหน่ง

4. แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้โอกาสของข้าราชการครูกรุงเทพมหานครเลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษ และเห็นชอบเพิ่มเติมรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร

5. การโอน ย้าย เปลี่ยนประเภทข้าราชการครู ดำเนินการรับโอนลับเปลี่ยนข้าราชการครู จำนวน 2 ครั้ง 4 ราย และรับทราบการรับโอนลับเปลี่ยนข้าราชการครู จำนวน 3 ครั้ง 6 ราย

6. เรื่องหรือ เรื่องการให้ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครเลื่อนวิทยฐานะเป็นรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ (กรณีส่งผลงานปรับปรุงหลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ) และเรื่องการส่งผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงแก้ไขเกินกำหนดระยะเวลา

7. เรื่องอื่น ๆ....

7. เรื่องอื่น ๆ

7.1 รับทราบผลการพัฒนาตามหลักเกณฑ์และวิธีการให้โอกาสข้าราชการครู กรุงเทพมหานคร เลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษ (กรณีผู้ขอมีผลการประเมินด้านที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ ประเมินปกติที่ ก.ก.กำหนด)

7.2 รับทราบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษกรณีเรียนร่วม ประจำปีการศึกษา 2551

7.3 ขออนุมัติยกเว้นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกฯ และหลักเกณฑ์ และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ

7.4 การเบิกจ่ายค่าพาหนะให้กับผู้มาประชุม

7.5 การตรวจผลงานที่ได้รับการปรับปรุง

(รายละเอียดตามเอกสารแนบท้าย)

6. การดำเนินงานแทน ก.ก. ของหน่วยงาน ตามมติ ก.ก.ครั้งที่ 4/2544 เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2544

- สำนักงาน ก.ก. ได้ดำเนินการอนุมัติปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งเป็นระดับสูงขึ้นจากตำแหน่ง ระดับ 7 เป็นตำแหน่งระดับ 7 หรือ 8 ว จำนวน 5 ตำแหน่ง ดังนี้

1. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล 7 หรือ 8 ว กองระบบงาน และกองสรรหาบุคคล สำนักงาน ก.ก. จำนวน 3 ตำแหน่ง (ตำแหน่งเลขที่ กรง.9, 21 และ กสบ.26)

2. ตำแหน่งนักวิชาการสอบ 7 หรือ 8 ว กองสรรหาบุคคล สำนักงาน ก.ก. จำนวน 1 ตำแหน่ง (ตำแหน่งเลขที่ กสบ.18)

3. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 7 หรือเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 7 หรือ 8 ว ฝ่ายเลขานุการ กองกลาง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ตำแหน่ง (ตำแหน่งเลขที่ กก.3) (มติ ก.ก.ครั้งที่ 1/2549 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2549 อนุมัติเป็นหลักการให้ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า ให้พิจารณาในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เฉพาะตัวด้วย โดยกำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 6 หรือ 7 ว หรือระดับ 7 หรือ 8 ว หรือระดับ 7 วช. หรือ 8 วช. แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภารกิจของแต่ละส่วนราชการ โดยให้สำนักงาน ก.ก.เป็นผู้พิจารณากำหนดตำแหน่งดังกล่าวตามลักษณะงานของผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์เฉพาะตัวต่อไป)

ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของ ก.ก.

ประธาน อ.ก.ก.วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ร.ต.ต.เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ) ได้เสนอหารือต่อที่ประชุม กรณีนายยุทธนา ริ้วเหลือง อุตธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ว่าเห็นด้วยหรือไม่ที่จะนำเรื่องนี้เสนอต่อที่ประชุม ก.ก.เป็นระเบียบวาระเพื่อพิจารณา เนื่องจากมติ อ.ก.ก.วิสามัญฯ ไม่เป็นเอกฉันท์ มีเสียงข้างมาก จำนวน 7 เสียง เห็นว่าอุตธรณ์ฟังไม่ขึ้น เห็นควรยกอุตธรณ์ เสียงข้างน้อย จำนวน 5 เสียง เห็นควรลดหย่อนโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และไม่ออกเสียง จำนวน 2 เสียง อ.ก.ก.วิสามัญฯ จึงมีมติว่าการอุตธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ รายงานายยุทธนา ริ้วเหลือง ฟังไม่ขึ้นใหยกอุตธรณ์ ตามมติอนุกรรมการฝ่ายเสียงข้างมาก

มติ ก.ก. เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเป็นระเบียบวาระเรื่องเพื่อพิจารณาในการประชุม ก.ก. ครั้งต่อไป ทั้งนี้ให้ส่งสำเนาคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด สำเนาสำนวนได้สวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและหนังสืออุตธรณ์ให้คณะกรรมการ ก.ก.พิจารณาล่วงหน้า

สำหรับเรื่องเพื่อทราบเรื่องอื่น ๆ ที่ประชุมมีมติรับทราบ

เรื่องที่ 2 กำหนดวันประชุมคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ด้วยมติคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.) ในการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2552 ได้กำหนดให้วันประชุม ก.ก. เป็นทุกวันพฤหัสบดีสัปดาห์ที่สามของเดือน เวลา 10.00 น. และหากเดือนใดไม่มีระเบียบวาระการประชุม ให้งดการประชุม ก.ก. ในเดือนนั้น ดังนั้น การประชุม ก.ก. ครั้งต่อไป ครั้งที่ 8/2553 กำหนดในวันพฤหัสบดีที่ 16 ธันวาคม 2553 เวลา 10.00 น.

มติ ก.ก. รับทราบ

เลิกประชุมเวลา เวลา 11.00 น.

(นายสุชาติ จำปาขาว)
หัวหน้าสำนักงาน ก.ก.
เลขานุการ ก.ก.
ผู้จัดรายงานการประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของ
ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งของ
ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘
บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร
โดยอนุโลม เว้นแต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ทำความตกลงกับคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร
กำหนดเป็นอย่างอื่น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญมี
อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งเป็นอย่างอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำ
ตำแหน่ง การได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญให้กระทำโดย
ออกเป็นกฎ ก.ก.

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

